

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20793/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Пантић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Добринка Видојковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1463/22 од 19.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1463/22 од 19.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1463/22 од 19.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 193/20 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца против тужене којим је тражено да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о поклону који је оверен пред Општинским судом у Мајданпеку И 55/2003 од 06.02.2003. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 90.400,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1463/22 од 19.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене да се тужилац обавезе да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за размотрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Образложење побиијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 51., 52., 53. и 103. Закона о облигационим односима (када је реч о основу за закључење уговора о поклону), па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе јер је у побиијаним пресудама одлучено сагласно пракси Врховног суда, а питање ништавости уговора о поклону представља чињенично стање сваког конкретног спора. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке о другачијем поступању у истим или сличним ситуацијама, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу за утврђење поднета је 12.03.2020. године. Вредност предмета спора у тужби је 10.000,00 динара, а у првостепеној пресуди 2.939.525,00 динара.

Како вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова на име одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер ови трошкови нису били потребни за вођење парнице.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**